

Brüsszel, 2018.3.8.
COM(2018) 97 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI
TANÁCSNAK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKNAK, AZ
EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A REGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

Cselekvési terv: A fenntartható növekedés finanszírozása

A helyzet felvázolása

Az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás¹ és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjének² 2015. évi elfogadásával a kormányok bolygónk és gazdaságunk számára világszerte fenntarthatóbb pályát jelöltek ki. Az ENSZ 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendjének középpontjában 17 fenntartható fejlesztési cél áll. Az elkövetkező 15 év során e célok vezérelnek majd bennünket egy olyan jövőre való felkészülésben, amely biztosítja a stabilitást, a bolygó egészségét, a társadalmak igazságosságát, inkluzivitását és ellenálló képességét, valamint a gazdaságok virágzását. A 2015 decemberében 195 ország által aláírt Párizsi Megállapodás a valaha létrejött első egyetemes, globális éghajlat-politikai egyezmény, amelynek célja az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az arra való rugalmas reagálás kiépítése, valamint a globális felmelegedés jóval 2 °C alatti szintre való szorítása.

Az uniós gazdaság hosszú távú versenyképességének biztosításához kulcsfontosságú a fenntarthatóság és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, nagyobb erőforrás-hatékonyságú és körforgásos gazdaságra való áttérés. A fenntarthatóság régóta központi helyen áll az európai uniós projektben, és az uniós szerződések elismerik annak szociális és környezeti vonatkozásait³. Az EU egy olyan fejlődés mellett köteleződött el, amely megfelel a mai és az eljövendő nemzedékek szükségleteinek, miközben új foglalkoztatási és beruházási lehetőségeket nyit meg, és biztosítja a gazdasági növekedést. A Bizottság 2014–2020-ra szóló prioritásai⁴ közül sok beépül az Unió energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseibe, és előmozdítja az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjének megvalósítását. A Bizottság emellett dolgozik egy „Fenntartható Európa 2030-ra” című vitaanyagon, és elindított egy több érdekelt felet tömörítő platformot a fenntartható fejlesztési célok megvalósításával kapcsolatos legjobb gyakorlatok megosztása céljából.

Mivel egyre inkább érzékeljük az éghajlatváltozás és az erőforrások kimerülésének katasztrofális és kiszámíthatatlan következményeit, sürgős fellépésre van szükség a közpolitikák ezen új helyzetnek megfelelő kiigazítása érdekében. E téren kulcsszerep hárul a pénzügyi rendszerre. Jelenleg folyik a pénzügyi rendszer pénzügyi válság tanulságainak figyelembevételét célzó reformja, amely ebben az összefüggésben részévé válhat a zöldebb és fenntarthatóbb gazdaság felé elvezető megoldásnak. A magántőke fenntarthatóbb befektetések felé való átirányítása átfogó váltást igényel a pénzügyi rendszer működésének módjában. Erre szükség van, ha az EU fenntarthatóbb gazdasági növekedést kíván kialakítani, biztosítani kívánja a pénzügyi rendszer stabilitását, elő akarja mozdítani a gazdaságban a nagyobb átláthatóságot és a hosszú távú szemléletet. Ez a fajta gondolkodásmód az EU tőkepiaci unióra irányuló projektjének is központi eleme⁵.

A Bizottság 2016 végén a fenntartható finanszírozással foglalkozó magas szintű szakértői csoportot nevezett ki. A szakértői csoport 2018. január 31-én közzétette végső jelentését⁶, amely átfogó jövőképet vázol arról, miként lehetne kialakítani az EU fenntartható finanszírozási stratégiáját. A

1 Lásd a 2015 decemberében elfogadott következtetéseket: http://unfccc.int/paris_agreement/items/9485.php

2 <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

3 Lásd többek között az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (3) bekezdését és a környezetvédelmi és szociális kérdések nemzetközi együttműködésben betöltött szerepét (az EUSZ 21. cikke).

4 E prioritások körébe tartozik a tiszta levegőről szóló szakpolitikai csomag (http://ec.europa.eu/environment/air/clean_air/index.htm), a körforgásos gazdaságról szóló csomag (http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/implementation_report.pdf), az energiaunióra vonatkozó stratégia (http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:1bd46c90-bdd4-11e4-bbe1-01aa75ed71a1.0001.03/DOC_1&format=PDF), amely magában foglalja a „Tiszta energia minden európainak” csomagot, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló uniós stratégia (https://ec.europa.eu/clima/policies/adaptation/what_en), az Új európai készségfejlesztési program (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016DC0381&from=EN>), a szociális jogok európai pillére (https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_en), a kék gazdaság finanszírozási elveinek kidolgozása és az európai beruházási terv (https://ec.europa.eu/commission/priorities/jobs-growth-and-investment/investment-plan-europe-juncker-plan_en).

5 https://ec.europa.eu/info/publications/mid-term-review-capital-markets-union-action-plan_hu

6 https://ec.europa.eu/info/publications/180131-sustainable-finance-report_hu

jelentés érvelése szerint a fenntartható finanszírozás a következő két sürgős követelményről szól: 1) a finanszírozás fenntartható és inkluzív növekedéshez való hozzájárulásának javítása a társadalom hosszú távú szükségleteinek finanszírozása révén; 2) a pénzügyi stabilitás erősítése a környezeti, szociális és irányítási tényezők (ESG) befektetési döntéshozatalba való beépítése révén. A jelentés nyolc kulcsfontosságú ajánlást, több horizontális ajánlást, valamint a pénzügyi rendszer meghatározott ágazataira irányuló intézkedéseket javasol. Ez a cselekvési terv a csoport ajánlásából kiindulva a fenntartható finanszírozásra vonatkozó uniós stratégiát határozza meg.

1 Finanszírozás egy fenntarthatóbb világ szolgálatában

A finanszírozás azáltal támogatja a gazdaságot, hogy forrást biztosít a gazdasági tevékenységekhez és végső soron a munkahelyteremtéshez és a növekedéshez. A befektetési döntések jellemzően több tényezőn alapulnak, de a környezeti és szociális megfontolásokhoz kapcsolódó tényezőket gyakran nem veszik kellőképpen figyelembe, mivel az ilyen kockázatok valószínűleg csak hosszabb időtávon öltenek testet. Fontos felismerni, hogy a hosszabb távú fenntarthatósági érdek figyelembevétele gazdaságilag észszerű, és nem feltétlenül eredményez a befektetők számára alacsonyabb hozamokat.

A „fenntartható finanszírozás” általában a környezeti és szociális megfontolások befektetési döntéshozatalban való kellő figyelembevételének folyamatát jelenti, amely a hosszabb távú és fenntartható tevékenységekbe történő befektetések növekedéséhez vezet. Konkrétan a környezeti megfontolások az éghajlatváltozás mérséklésére és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra, valamint a tágabb értelemben vett környezetre⁷ és a kapcsolódó kockázatokra (például természeti katasztrófákra⁸) utalnak. A szociális megfontolások az egyenlőtlenséggel, az inkluzivitással, a munkaügyi kapcsolatokkal, a humántőke-beruházásokkal és a közösségekkel kapcsolatos kérdésekre utalhatnak. A környezeti és a szociális megfontolások gyakran összefonódnak, mivel különösen az éghajlatváltozás súlyosbíthatja a fennálló egyenlőtlenségek rendszereit. A köz- és magánintézmények irányítása, ezen belül az irányítási struktúrák, a munkavállalói kapcsolatok és a vezetők javadalmazása alapvető szerepet játszik a szociális és környezeti megfontolások döntéshozatali folyamatban való figyelembevételének biztosításában⁹.

Ez a fenntartható finanszírozásról szóló cselekvési terv része azoknak a tágabb erőfeszítéseknek, amelyek úgy igyekeznek összekapcsolni a finanszírozást az európai és a világ gazdaság konkrét szükségleteivel, hogy az bolygónk és társadalmunk javát szolgálja. E cselekvési terv céljai konkrétan a következők:

1. a tőkeáramlások fenntartható beruházások felé való átirányítása a fenntartható és inkluzív növekedés elérése érdekében;
2. az éghajlatváltozásból, az erőforrások kimerüléséből, a környezetkárosodásból és a szociális problémákból eredő pénzügyi kockázatok kezelése; valamint
3. az átláthatóság és a hosszú távú szemléletmód előmozdítása a pénzügyi és gazdasági tevékenységben.

1.1 A tőkeáramlások átirányítása a fenntarthatóbb gazdaság felé

A jelenlegi beruházási szintek nem elegendőek egy környezeti és szociális szempontból fenntartható gazdasági rendszer támogatásához. Európának csaknem évi 180 milliárd EUR összegű beruházási

7 Ideértve például a levegő- és vízszennyezést, az erőforrások kimerülését és a biológiai sokféleség csökkenését.

8 A sendai katasztrófakockázat-csökkentési keret négy intézkedési prioritásának egyike az ellenálló képesség érdekében a katasztrófakockázat csökkentésébe történő beruházásokra összpontosít.

9 Az irányítás eszközként szolgál a környezeti és szociális célkitűzések köz- és magánberuházásokra vonatkozó döntésekbe való integrálására. Például a vezetők javadalmazására vonatkozó szabályok vagy a részvényesek jogainak a vezetőkkel szembeni védelmét szolgáló ösztönzők a vállalat különböző érdekelt felei – azaz a vezetők, a munkavállalók, a részvényesek stb. – közötti egyenlőség biztosítására szolgáló eszközök. Ebben az esetben a vállalaton belüli egyenlőség elleni küzdelem társadalmi célt szolgál.

hiányt kell felszámolnia ahhoz, hogy 2030-ig elérje az uniós éghajlat- és energiapolitikai célokat¹⁰. Az Európai Beruházási Bank (EBB) becslései szerint a teljes beruházási hiány a közlekedési, az energia- és az erőforrás-gazdálkodási infrastruktúra területén megdöbbentő éves számadatot, 270 milliárd EUR-t ért el¹¹. E beruházási hiányhoz hozzájárul az is, hogy a befektetők körében nem egyértelmű, hogy mi képez fenntartható befektetést, és ez egyben akadályozza az egyenlőtlenséggel és az inkluzivitással kapcsolatos problémák kezeléséhez szükséges szociális infrastruktúra finanszírozását.

Európa gazdaságának zöldebb, ellenállóképesebb és körforgásos rendszerré való átalakítása nem csupán a bolygót érintő ökológiai lábnyomunkat fogja csökkenteni és a fennálló egyenlőtlenségeket fogja kezelni. A termelési folyamatok hatékonyságának javítása és az erőforrásokhoz való hozzáférés és az azokkal való gazdálkodás költségeinek csökkentése révén a versenyképességet is növeli majd.

Az EU elkötelezett ezen átalakítás mellett, és vállalta, hogy költségvetését úgy alakítja, hogy annak legalább a 20 %-a közvetlenül éghajlat-politikai vonatkozású legyen¹². Például már 2017-ben az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) által mozgósított befektetések közel egyharmada energiával, környezettel és erőforrás-hatékonysággal kapcsolatos projektekre, valamint a szociális infrastruktúrára irányult. Az ESBA 2.0-vel 2020-ig meghosszabbodik az alap működése, és a beruházási célok 500 milliárd EUR-ra emelkednek azzal, hogy az ESBA-ból nyújtott finanszírozás legalább 40 %-át az éghajlat-politikai projekteket támogató infrastruktúrára és innovációra kell fordítani. Egyértelműen további lépéseket kell azonban tenni, hogy még több beruházás jusson a fenntartható ágazatokba.

1.2 Fenntarthatósági szempontok érvényesítése a kockázatkezelésben

A környezeti és szociális célok pénzügyi döntéshozatalba való beépítésének célja a környezeti és szociális kockázatok pénzügyi hatásának mérséklése. Például a globális hőmérséklet 2 °C-os növekedése destabilizáló hatásokat gyakorolhat Európa gazdaságára és pénzügyi rendszerére.

A pénzügyi ágazat jelenleg nem mindig veszi megfelelően figyelembe a környezeti és az éghajlattal kapcsolatos kockázatokat. Az időjárással összefüggő természeti katasztrófák gyakoribbá válása azt jelenti, hogy a biztosítóknak magasabb költségekre kell felkészülniük. A bankok is nagyobb veszteségeknek lesznek kitéve az éghajlatváltozásnak leginkább kitett vagy a kimerülőben lévő természeti erőforrásoktól nagymértékben függő vállalatok alacsonyabb jövedelmezősége miatt. 2000 és 2016 között az időjárással összefüggő katasztrófák száma éves szinten világszerte 46 %-kal nőtt¹³, 2007 és 2016 között pedig a szélsőséges időjárásból eredő gazdasági veszteségek összege világszerte 86 %-kal emelkedett (2016-ban 117 milliárd EUR)¹⁴. Ez aggasztó tendencia, mivel az euróvezeti bankok kockázati kitettségének közel 50 %-a közvetlenül vagy közvetetten az éghajlatváltozásból eredő kockázatokhoz kapcsolódik¹⁵. Egyre inkább elismert az is, hogy egyéb környezeti problémák is veszélyeztetik a jelenlegi üzleti modelleket¹⁶.

A szociális tényezők – mint a rossz munkakörülmények és a növekvő egyenlőtlenségek – konkrét következményekkel járhatnak a pénzügyi intézmények számára, ideértve a jogi kockázatokat. Csorba

10 A becslés a 2021–2030-as időszak éves átlagos beruházási hiányát jelenti, és a PRIMES modell előrejelzéseire alapul, amelyeket az Európai Bizottság az energiahatékonysági irányelvek irányuló javaslat hatásvizsgálatában felhasznált (2016), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1483696687107&uri=CELEX:52016SC0405>.

11 Lásd: EBB, „Restoring EU competitiveness” (Az EU versenyképességének helyreállítása), 2016. A becslés 2020-ig magában foglalja a szállítás és a logisztika korszerűsítésére, az energiahálózatok korszerűsítésére, az energiamegtakarítások növelésére, a megújuló energiára, az erőforrásokkal – többek között a vízzel és a hulladékokkal – való gazdálkodás javítására irányuló beruházásokat.

12 Európai Bizottság, Éghajlat-politika, https://ec.europa.eu/clima/policies/budget_hu

13 A 2017-es Lancet-jelentés, 7. o.

14 129 milliárd USD a 2017-es Lancet-jelentés szerint; 14b Ostry et al, 2014: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2014/sdn1402.pdf>

15 Battiston, S., A. Mandel, I. Monasterolo, F. Schutze, és G. Visentin, „A climate stressed of the financial system,” (A pénzügyi rendszer éghajlati stresszesztje) Nat. Clim. Chang., 7. kötet, 4. szám, 283–288. o., 2017. április.

16 A Világgazdasági Fórum globális kockázatokról szóló 2018-as jelentésében a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma összeomlását, valamint a vízhiányt egyaránt a tíz legfontosabb globális kockázat közé sorolták

eshet azon vállalatok hírnevén, amelyek például nem tartják magukat a nemzetközi munkaügyi normákhoz. A jogi és a hírnévkárok pedig végül jó eséllyel pénzügyi veszteségekbe torkollhatnak. A jövedelmek növekvő egyenlőtlensége hasonlóképpen gátolhatja a hosszú távú, stabil növekedést: az IMF által végzett kutatás bizonyította, hogy a növekvő egyenlőtlenség és az instabil növekedés összefügg egymással¹⁷.

1.3 Az átláthatóság és a hosszú távú szemlélet előmozdítása

A pénzügyi rendszer megfelelő működéséhez alapvető a piaci résztvevők tevékenységeinek átláthatósága. A vállalatok fenntarthatósági kérdésekkel kapcsolatos átláthatósága előfeltétele annak, hogy a pénzügyi piaci szereplők képesek legyenek megfelelően értékelni a vállalatok hosszú távú értékteremtését és azt, miként kezelik a fenntarthatósági kockázatokat. A vállalati beszámolás haszontalan, ha a hosszabb távú kockázatok nem teljes mértékben átláthatók, és így nem vehetők figyelembe. A vállalatok fenntarthatósággal kapcsolatos átláthatósága nemcsak a piaci szereplők számára biztosít majd információkat, hanem segíteni fogja a vállalatok fenntarthatóbb és hosszú távra tekintő irányítását is.

A fokozott átláthatóság, amelyet innovatív technológiák segítenek, képessé teszi a polgárokat a vállalatok fenntarthatósági teljesítményének összehasonlítására, és lehetővé teszi a lakossági befektetők számára, hogy megalapozott befektetési döntéseket hozzanak. Ebben az összefüggésben a Bizottság örömmel veszi és ösztönzi a közzététellel kapcsolatos magánkezdemenykezéseket, amelyek elősegítik, hogy a fenntartható finanszírozásra vonatkozó információk könnyen hozzáférhetőek legyenek.

A fenntarthatóság és a hosszú távú szemléletmód szorosan összefonódik. A hosszú távú szemléletmód az a gyakorlat, amelynek keretében a hosszú távú célkitűzéseket követő vagy hosszú távú következményekkel járó döntések születnek. A környezeti és szociális célokra irányuló befektetések megkövetelik a hosszú távú szemléletet. A jelenlegi piaci gyakorlatok azonban gyakorta a magas hozamok rövid időn belüli elérésére összpontosítanak. A fenntarthatósági menetrend egyik leghangsúlyosabb eleme éppen ezért a rövid távú teljesítmény irányába ható nemkívánatos nyomás csökkentése a pénzügyi és gazdasági döntéshozatalban, mégpedig az átláthatóság növelése révén, hogy az akár intézményi, akár lakossági befektetők tájékozottabban és felelősségteljesebben hozhassák meg befektetési döntéseiket.

2 A tőkeáramlások átirányítása a fenntarthatóbb gazdaság felé

2.1 A fenntartható tevékenységek egységes osztályozási rendszere

A tőkeáramlások fenntarthatóbb gazdasági tevékenységek irányába való terelését a „fenntarthatóság” fogalmára vonatkozó közös értelmezéssel kell megalapozni. Egységes uniós osztályozási rendszer – vagy taxonómia – biztosítja majd, hogy egyértelmű legyen, mely tevékenységek tekinthetők „fenntarthatónak”. Ebben a szakaszban ez ennek a cselekvési tervnek legfontosabb és legsürgősebb intézkedése. Segíteni fogja a befektetők tájékozódását az arra vonatkozó egyértelmű iránymutatás, hogy mely tevékenységek minősülnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz, a környezeti és szociális célkitűzésekhez hozzájáruló tevékenységnek. Részletes, átvilágítási kritériumokon, küszöbértékeken és mérőszámokon alapuló információkat fog adni az érintett ágazatokról és tevékenységekről. Ez alapvető lépés a finanszírozásra szoruló fenntartható ágazatok felé való tőkeáramlás támogatásában. Az uniós taxonómia a nagyobb jogbiztonság érdekében fokozatosan be fog épülni az uniós jogszabályokba.

Míthogy egy ilyen osztályozási rendszer kidolgozása összetett és nagymértékben technikai jellegű feladat, időbe fog telni az éghajlati, környezeti és szociális szempontokat felölelő, teljes körű uniós

¹⁷ Ostry et al, 2014: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2014/sdn1402.pdf>

fenntarthatósági taxonómia elkészítése. Továbbá a taxonómiát folyamatosan nyomon kell majd követni a változó uniós szakpolitikai célkitűzésekre és egyéb szempontokra, például a piaci, környezeti és technológiai fejleményekre figyelemmel. A Bizottság ezért fokozatos megközelítést javasol, amelynek alapján először az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos tevékenységekre, valamint egyes környezetvédelmi tevékenységre vonatkozó taxonómia készülne el. Második lépésként a taxonómia kiterjed majd a környezeti és szociális tevékenységekre, szem előtt tartva, hogy a fenntarthatóság egyik szempontja nem lehet hátrányos hatással más kapcsolódó kockázatokra vagy célkitűzésekre nézve.

1. intézkedés: A fenntartható tevékenységek uniós osztályozási rendszerének létrehozása

1. Hatásvizsgálatának eredményére figyelemmel a **Bizottság 2018 2. negyedévében jogalkotási javaslatot terjeszt elő, amely biztosítja az éghajlatváltozási, környezeti és szociális szempontból fenntartható tevékenységekre vonatkozó uniós taxonómia fokozatos** – adott esetben a meglévő munkára épülő – **kidolgozását**. A cél a jövőbeli uniós fenntarthatósági taxonómia uniós jogba való beágyazása és az osztályozási rendszer különböző területeken (pl. szabványok, címkék, a prudenciális követelményekben a környezetbarát megoldásokat támogató tényező, fenntarthatósági referenciamutatók) való használatának megalapozása. A javaslat az említett osztályozási rendszer létrehozását és rendszeres frissítését lehetővé tevő eszközökre is kiterjed majd.

2. Ezen túlmenően a **Bizottság** – első köztes lépésként – **egy fenntartható finanszírozással foglalkozó technikai szakértői csoportot hoz létre**. A csoportot fel fogják kérni, hogy az összes érintett érdekelt féllel folytatott, széles körű konzultáció alapján **2019 első negyedévéig** tegyen közzé jelentést, amely megadja az első, **különösen az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos tevékenységekre összpontosító taxonómiát**. Ezt **2019 második negyedévéig** ki kell terjeszteni az **éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és egyéb környezetvédelmi tevékenységekre**. E jelentések az uniós fenntarthatósági taxonómia Bizottság általi fokozatos kidolgozásának építőelemei lesznek, és eközben kiinduló viszonyítási pontként szolgálnak majd az éghajlatváltozással kapcsolatos és környezetvédelmi tevékenységekre irányuló beruházások számára.

2.2 A fenntartható pénzügyi termékek standardjai és címkéi

A jövőbeli uniós fenntarthatósági taxonómiára épülő, fenntartható pénzügyi termékekre vonatkozó uniós standardok és címkék óvnák a fenntartható pénzügyi piac integritását és az abba vetett bizalmat, valamint megkönnyítenék az e termékeket kereső befektetők hozzáférését. Például a zöld kötvények lehetővé teszik a szervezetek (vállalatok, bankok, kormányzati szervezetek stb.) számára, hogy „zöld” projektek, eszközök vagy üzleti tevékenységek finanszírozása vagy refinanszírozása érdekében vegyenek kölcsön pénzt a befektetőktől. Jóllehet a zöld kötvények piaca gyorsan bővül, még mindig világszerte az összes le nem járt kötvény kevesebb mint 1 %-át adja¹⁸. Az aktuális bevált módszerekre épülő, a piaci résztvevők számára hozzáférhető uniós standard megkönnyítené, hogy több befektetés jusson a zöld projektekbe, és alapot adna a pénzügyi termékek megbízható címkézésének kidolgozásához.

A címkézési rendszerek különösen hasznosak lehetnek azon lakossági befektetők számára, akik szeretnék kifejezésre juttatni, hogy befektetéseikkel a fenntartható tevékenységeket részesítik előnyben. Megkönnyíthetnék a lakossági befektetők számára a választást azáltal, hogy fokozatosan integrálódnának az olyan eszközökbe, mint az összehasonlító weboldalak vagy a pénzügyi tervezési szolgáltatások, amelyek fejlesztése a Bizottság lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló cselekvési tervével összefüggésben jelenleg folyik. A felmérések arra engednek következtetni, hogy a lakossági befektetők egyre inkább azt kívánják, hogy befektetéseik vegyék figyelembe az éghajlati, környezeti

¹⁸ Zöld finanszírozással foglalkozó G20-tanulmányozó csoport, a G20-csoport zöld finanszírozásról szóló, 2016-os összefoglaló jelentése.

és szociális megfontolásokat.¹⁹ A címkézett pénzügyi termékek hiánya azonban megakadályozhatja a befektetőket abban, hogy forrásaikat közvetlenül fenntartható beruházásokba juttassák. A Bizottság úgy látja, hogy az uniós ökocímke-rendeletet érdemes lenne felhasználni egy egész EU-ra kiterjedő, önkéntes címkézési rendszer létrehozásához. Kritériumokat kellene meghatározni a lakossági befektetőknek felkínált meghatározott pénzügyi termékek (mint például lakossági befektetési csomagtermékek, illetve biztosítási alapú befektetési termékek) tekintetében. A Bizottság azt is meg fogja vizsgálni, hogy lenne-e értelme egy társadalmilag felelős pénzügyi termékekre vonatkozó olyan címkézési rendszernek, mint az SRI²⁰, az európai szociális vállalkozási alapokkal szerzett tapasztalatokra építve.

2. intézkedés: Standardok és címkék létrehozása a zöld pénzügyi termékek számára

- 1. Első lépésben a Bizottság fenntartható finanszírozással foglalkozó technikai szakértői csoportja lesz felelős azért, hogy egy nyilvános konzultáció eredményei alapján 2019 második negyedévéig jelentést készítsen a zöld kötvényekre vonatkozó, az aktuális bevált módszerekre épülő uniós szabványról.**
- 2. A Bizottság a kibocsátási tájékoztatókról szóló rendelet keretében 2019 második negyedévéig meghatározza, hogy zöld kötvények kibocsátása esetében mit kell tartalmaznia a kibocsátási tájékoztatónak, további tájékoztatást biztosítva ezzel a lehetséges befektetők számára.**
- 3. A fenntarthatósági taxonómia elfogadását követően a Bizottság megvizsgálja, hogy fel lehetne-e használni az uniós ökocímke-keretrendszert bizonyos pénzügyi termékekhez.**

2.3 A fenntartható projektekre irányuló beruházások előmozdítása

A fenntarthatóbb gazdasági modellre való áttérés egyik előfeltétele a magántőke fenntartható projektek, különösen az infrastruktúra érdekében való mozgósítása. Az OECD szerint az infrastruktúra mintegy 60 %-kal járul hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokhoz²¹. Tekintve a fenntartható infrastrukturális beruházások szükségességét, kulcsfontosságú, hogy folytatódjon az előrehaladás a közforrások mellett a magánberuházások mozgósítását szolgáló megfelelő keretek kidolgozása terén.

A projektek kidolgozására és végrehajtására való képesség azonban nagyon eltérő Unió-szerte és az ágazatok között is. A nagyobb mértékű tanácsadás és technikai segítségnyújtás hozzájárulna ahhoz, hogy több fenntartható projekt legyen tervben. A nagyszabású infrastrukturális projekteken túlmenően a tiszta energiára való átálláshoz megfelelő finanszírozásra van szükség a kisebb volumenű, elszórtabb projektekhez is²².

A vissza nem térítendő támogatások²³ mellett az európai beruházási terv részeként a Bizottság jelentősen növelte a fenntartható infrastrukturális beruházásokhoz nyújtott pénzügyi és technikai támogatást, különösen az ESBA és az Európai Beruházási Tanácsadó Platform révén. Az ESBA jó eszköznek bizonyult a magánbefektetések EU-szerte megvalósuló stratégiai projektek érdekében való bevonására, és összesen csaknem 265 milliárd EUR összegű befektetést mozgósított²⁴. Működésének első sikeres éveit követően az ESBA-t nemrégiben 2020-ig meghosszabbították (ESBA 2.0), beruházási célját pedig fél billió euróra növelték. Ezen túlmenően az ESBA 2.0 még

¹⁹ Mint például „The French and SRI: Results of the 8th National Survey run by Ipsos for Vigeo Eiris and the FIR (A franciák és az SRI: Az Ipsos által a Vigeo Eiris és a FIR számára lefolytatott 8. nemzeti felmérés eredményei); Natixis Global Asset Management, „Mind Shift – Getting past the screens of responsible investing” (Szemléletváltás: túljutás a felelős befektetés szűrőin), 2017; és Schroders, „Global perspectives on sustainable investing” (A fenntartható befektetés globális perspektívái), 2017.

²⁰ A társadalmilag felelős befektetési alapok vagy a fenntartható és felelős befektetési alapok olyan alapok, amelyek befektetési döntéshozatali folyamataikba környezeti, szociális és irányítási (ESG) szempontokat építenek be.

²¹ OECD, Investing in Climate, Investing in Growth (Befektetés az éghajlatba, befektetés a növekedésbe), 2017.

²² Ez mindenképp az energiahatékonysági fejlesztéseket érinti, például épületekben, valamint a megújuló energia alkalmazását. A Bizottság a „Tiszta energia minden európainak” csomag részeként az ilyen beruházásokat ösztönző intézkedéseket javasolt.

²³ Mint például az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz.

²⁴ 2018. februári állapot.

inkább a fenntartható projektekre fog összpontosítani, és az infrastruktúrára és az innovációra fordított finanszírozás legalább 40 %-ával éghajlat-politikai projekteket kell támogatnia. Az Európai Beruházási Tanácsadó Platform, a beruházástámogatás uniós portálja, szintén nagyobb tanácsadói kapacitást biztosít majd regionális és helyi szinten az éghajlati, környezeti és szociális hatást kifejtő projektek előmozdításához.

Ezzel párhuzamosan az EU külső beruházási tervének bevezetése ösztönözni fogja a partnerországokban a fenntartható beruházásokat, Afrikától az uniós szomszédságig. A külső beruházási terv várhatóan több mint 44 milliárd EUR értékű beruházást tesz lehetővé 2020-ig, az Európai Fenntartható Fejlődési Alapon keresztül a köz- és magánfinanszírozás mozgósítása, beruházási projektekhez technikai segítség nyújtása, és kedvező beruházási és üzleti környezet elősegítése révén. A fenntartható fejlődés az eszköz kialakításának része, és minden projekt egyértelmű fenntarthatósági dimenzióval rendelkezik majd, például támogatja a fenntartható mezőgazdaságot és az összeköttetést, valamint tisztességes munkahelyek megteremtését.

A 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretet illetően a Bizottság azt az elképzelést terjesztette elő az Európai Unió vezetői általi megvitatásra, hogy egyetlen beruházási alapot hoz létre, amely az összes piaci alapú uniós eszközt egyesíti, hogy tovább növelje az uniós beruházástámogatás hatékonyságát²⁵. Az ESBA sikeres bevezetésére építve ez az alap pénzügyi támogatást és kapcsolódó technikai segítségnyújtást biztosíthatna a magánberuházás bevonása érdekében, többek között a fenntartható infrastruktúra számára is. Az uniós költségvetési garanciával támogatott közös beruházási alap támogathatná a beruházási prioritásokat, és egyszerűsíthetné a befektetők, a kedvezményezettek, az EU Bizottsága, a végrehajtó partnerek, például az EBB és a nemzeti fejlesztési bankok, valamint a potenciális új partnerek, például alapítványok és jótékonyági szervezetek közötti kapcsolatot. E támogatás az Európai Beruházási Tanácsadó Platform folytatásaként egy projektfejlesztési segítségnyújtási komponenst is magában foglalhatna, hogy folytassa a fenntartható projektek fejlesztése érdekében a további kapacitások kiépítését.

3. intézkedés: A fenntartható projektekre irányuló beruházások előmozdítása

A többek között **a fenntartható infrastrukturális projektek fejlesztéséhez szükséges tanácsadói kapacitás megerősítésére** irányuló folyamatos erőfeszítésekre építve a Bizottság **további intézkedéseket** hoz, amelyek javítani fogják a beruházástámogatást célzó eszközök hatékonyságát és hatását az EU-ban.

2.4 Fenntarthatósági szempontok a pénzügyi tanácsadásban

A tanácsadás révén a befektetési vállalkozások és a biztosításértékesítők központi szerepet játszhatnak abban, hogy a pénzügyi rendszer a fenntarthatóság irányába forduljon. A tanácsadási folyamat előtt ezeknek a közvetítőknél fel kell mérniük az ügyfelek befektetési céljait és kockázati toleranciáját, hogy alkalmas pénzügyi eszközöket vagy biztosítási termékeket tudjanak ajánlani. A tanácsadáskor azonban gyakran nem veszik kellőképpen figyelembe a befektetők és kedvezményezettek fenntarthatósággal kapcsolatos preferenciáit.

A pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID II. irányelv) és a biztosítások értékesítéséről szóló irányelv (IDD-irányelv) előírja a befektetési vállalkozások és a biztosításértékesítők számára, hogy a tanácsadáskor „alkalmas” termékeket kínáljanak fel, amelyek megfelelnek ügyfeleik szükségleteinek. Emiatt e vállalkozásoknak rá kell kérdeznük ügyfeleik preferenciáira (például a környezeti, szociális és irányítási tényezőkre), és ezeket figyelembe kell venniük az ajánlható pénzügyi eszközök és biztosítási termékek körének értékelésekor, azaz a termékkiválasztási folyamat és az alkalmasság értékelése során.

25 A Bizottság közleménye: Az Európai Unió új, korszerű többéves pénzügyi kerete a 2020 utáni prioritások megvalósításának hatékony szolgálatában; Az Európai Bizottság hozzájárulása a vezetők 2018. február 23-i informális üléséhez.

4. intézkedés: A fenntarthatóság beépítése a pénzügyi tanácsadás nyújtásakor

Hatásvizsgálatának eredményére figyelemmel a Bizottság 2018 második negyedévében módosítani fogja a MiFID II irányelvhez és a biztosítások értékesítéséről szóló irányelvhez kapcsolódó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmasság értékelése során figyelembe vegyék a fenntarthatósággal kapcsolatos preferenciákat. A Bizottság e felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alapján fel fogja kérni az Európai Értékpapírpiaci Hatóságot (ESMA), hogy az alkalmasság értékeléséről szóló, 2018 negyedik negyedévéig frissítendő iránymutatásába vegyen fel a fenntarthatósággal kapcsolatos preferenciákra vonatkozó rendelkezéseket.

2.5 Fenntarthatósági referenciamutatók

A referenciamutatók a pénzügyi instrumentumok és a pénzügyi rendszer más érintett eszközeinek árképzésében központi szerepet betöltő mutatók. A referenciamutatók hasznos eszközök a befektetők számára, mivel lehetővé teszik a teljesítmény nyomon követését és mérését, majd az eszközök ennek megfelelő allokációját.

A hagyományos referenciamutatók a fennálló helyzetet tükrözik, és módszertanuk ebből adódóan csak korlátozott mértékben tükrözi a fenntarthatósági célokat. Így nem megfelelőek a fenntartható befektetések teljesítményének mérésére. Erre reagálva az indexkészítők a fenntarthatósági célokat leképező ESG-referenciamutatókat fejlesztenek, de módszertanuk átláthatóságának hiánya rontja ezek megbízhatóságát. Az ún. „zöldrefestési kockázatok”²⁶ csökkentése érdekében a fenntarthatósági mutatókhoz átláthatóbb és megbízhatóbb módszertanokra van szükség. Például az alacsony szén-dioxid-kibocsátási mutatók megbízható módszertanának tükröznie kell a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel való összeegyeztethetőséget, hogy javuljon az alacsony szén-dioxid-kibocsátású alapok teljesítményértékelése.

5. intézkedés: Fenntarthatósági referenciamutatók kidolgozása

A Bizottság 2018 második negyedévéig i. felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kíván elfogadni a referenciamutatókról szóló rendelet keretében a referenciamutatók módszertanainak átláthatóságáról és azok jellemzőiről, hogy lehetővé tegye a felhasználók számára a fenntarthatósági referenciamutatók minőségének megfelelőbb értékelését; valamint ii. hatásvizsgálatának eredményétől függően kezdeményezést kíván előterjeszteni az alacsony szén-dioxid-kibocsátású kibocsátókból álló referenciamutatók harmonizálására, a szén-dioxid-kibocsátási hatásuk kiszámítására szolgáló megalapozott módszertan alapján, amely az éghajlati taxonómia bevezetése után lépne működésbe. A Bizottság technikai szakértői csoportja az összes érintett érdekelt féllel folytatott konzultáció alapján 2019 második negyedévéig jelentést tesz közzé az alacsony szén-dioxid-kibocsátást jelző referenciamutató kialakításáról és módszertanáról.

3 Fenntarthatósági szempontok érvényesítése a kockázatkezelésben

3.1 Fenntarthatóság a piackutatásban és a hitelminősítésekben

Az utóbbi években a piackutatást végző szolgáltatók és a fenntarthatóságot értékelő hitelminősítő intézetek fokozták arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy értékeljék a vállalatok környezeti, szociális és irányítási teljesítményét és a fenntarthatósági kockázatok kezelésére való képességét. Ezek az értékelések hozzájárulnak a tőke fenntarthatóbb allokációjához, és javítják a kibocsátók és a befektetők közötti információáramlást. A vállalatok fenntarthatósági teljesítményének értékelésére szolgáló, széles körben elfogadott piaci standardok hiánya miatt különösen fontos a kutatást végző

²⁶ Valamely szervezet nem környezetbarát termékeinek, tevékenységeinek vagy politikáinak marketingmódszerek segítségével környezetbarátként való bemutatása.

szolgáltatók által használt módszertan átláthatósága. Ezenfelül egyes érdekelt felek úgy érvelnek, hogy a fenntarthatósággal kapcsolatos kutatásokat végző szolgáltatók részéről a kiemelten nagy kibocsátókra való összpontosítás csökkenti a kisebb kibocsátók vonzerejét az intézményi befektetők szemében.

Jól működő pénzügyi piacoknak a hitelminősítések is fontos elemei, mivel biztosítják a befektetők számára a vállalatok és közintézmények hitelképességének értékelését. A hitelminősítő intézetek nagymértékben koncentrált piacon működnek, és a rendelkezésre álló lényeges információk alapján fogadják el hitelminősítéseiket. Továbbra sem látható azonban, hogy milyen mértékben veszik figyelembe a fenntarthatósági tényezőket. A Bizottság nyomon követi a hitelminősítési piac alakulását, és elismeri, hogy jobban meg kell ismerni a fenntarthatósági tényezők hitelminősítő intézetek általi figyelembevételének mikéntjét, és hogy ezzel kapcsolatban nagyobb átláthatóságra van szükség. A Bizottság fel fogja kérni az ESMA-t olyan megoldások előmozdítására, amelyek biztosítják, hogy a hitelminősítő intézetek teljeskörűen integrálják a fenntarthatósági és a hosszú távú kockázatokat. A Bizottság emellett folytatja az említett kérdésekről az érintett érdekelttel folytatott eszmecserét, többek között olyan új hitelminősítő intézetek lehetséges létrejötte tekintetében, amelyek megfelelnek ennek a célkitűzésnek.

6. intézkedés: A fenntarthatóság jobb integrálása a minősítésekbe és a piackutatásba

- 1. 2018 második negyedévétől kezdődően a Bizottság az összes érintett érdekelt fél bevonásával** meg fogja vizsgálni, érdemes lenne-e a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletet úgy módosítani, hogy a hitelminősítő intézetek feladata legyen a fenntarthatósági tényezők értékeléseikbe történő kifejezett beépítése arányos módon, megőrizve a kisebb piaci szereplők számára a piacra jutás lehetőségét. A Bizottság szervezeti egységei az ezzel kapcsolatban elért előrehaladásról 2019 harmadik negyedévéig be fognak számolni.
- 2. A Bizottság felkéri az ESMA-t,** hogy: i. 2019 második negyedévéig értékelje a hitelminősítő piac jelenlegi gyakorlatait, és elemezze, hogy milyen mértékben veszik figyelembe a környezeti, szociális és irányítási szempontokat; ii. 2019 második negyedévéig foglaljon bele környezeti és szociális fenntarthatósági információkat a hitelminősítő intézetekhez címzett, adatszolgáltatásról szóló iránymutatásába, és szükség esetén mérlegeljen további iránymutatást vagy intézkedéseket.
- 3. A Bizottság 2019 második negyedévéig átfogó vizsgálatot fog lefolytatni a fenntarthatósági minősítésekről és kutatásról.** Ennek keretében elemezni fogja a módszertanokat, és meg fog vizsgálni olyan szempontokat, mint a fenntarthatósági minősítések és piackutatási szolgáltatások piaci struktúrája, a fenntarthatóságra irányuló kutatások értékeléseinek és pontozásának mélysége és terjedelme, valamint a kutatást/pontozást végző szolgáltatók függetlensége. A vizsgálat fel fogja tárni azt is, hogy milyen intézkedésekkel lehetne ösztönözni a fenntarthatósági minősítéseket és piackutatást.

3.2 Az intézményi befektetők és az eszközközkezelők fenntarthatósági kötelezettségei

Több uniós jogszabály²⁷ előírja az intézményi befektetők és az eszközközkezelők számára, hogy végső befektetőik/kedvezményezettjeik érdekeit legjobban szolgálva járjanak el. Ennek bevett elnevezése „vagyonkezelői kötelezettség”. Azonban nem kellően egyértelműek, és nem is egységesek az egyes ágazatokban az intézményi befektetők és az eszközközkezelők azon kötelezettségére vonatkozó jelenlegi uniós szabályok, hogy a befektetési döntéshozatali folyamatban figyelembe kell venniük a fenntarthatósági tényezőket és kockázatokat.

A bizonyítékok arra utalnak, hogy az intézményi befektetők és az eszközközkezelők a fenntarthatósági tényezőket és kockázatokat a befektetési folyamat során még mindig nem veszik módszeresen

²⁷ Idetartozik a Szolvencia II, az IORP II, az ÁÉKBV-irányelv, az ABAK-irányelv és a MiFID II.

figyelembe. Az intézményi befektetők és az eszközközkezelők ezenfelül nem tárják fel kellőképpen ügyfeleik előtt, hogy figyelembe veszik-e ezeket a fenntarthatósági tényezőket a döntéshozatalban, és ha igen, miként. A végső befektetők így nem feltétlenül jutnak hozzá teljes körűen azokhoz az információkhoz, amelyekre szükségük lenne, ha befektetési döntéseik során fenntarthatósággal kapcsolatos kérdéseket akarnának figyelembe venni. Ennek következtében a befektetők nem veszik kellőképpen figyelembe a fenntarthatósági kockázatok hatását, amikor értékelik befektetéseik időbeli teljesítményét.

7. intézkedés: Az intézményi befektetők és az eszközközkezelők kötelezettségeinek pontosítása

Hatásvizsgálatának eredményére figyelemmel a **Bizottság 2018 második negyedévéig jogalkotási javaslatot terjeszt elő, hogy egyértelművé tegye az intézményi befektetők és az eszközközkezelők fenntarthatósági szempontokkal kapcsolatos kötelezettségeit.** A javaslat célja az lesz, hogy i. kifejezetten előírja az intézményi befektetők és az eszközközkezelők számára a fenntarthatósági szempontok befektetési döntéshozatali folyamatba való integrálását, valamint hogy ii. növelje az átláthatóságot a végső befektetők számára azzal kapcsolatban, hogy az intézményi befektetők és az eszközközkezelők miként integrálják ezeket a fenntarthatósági tényezőket befektetési döntéseikbe, különösen a fenntarthatósági kockázatoknak való kitettségüket illetően.

3.3 A bankokra és a biztosítókra vonatkozó prudenciális követelmények

A bankok, biztosítók és nyugdíjalapok az európai gazdaság külső finanszírozásának fő forrásai, és a megtakarítások beruházásokba való eljuttatásának fontos eszközei. Ennélfogva ezek biztosíthatnák a befektetések kritikus tömegét, amelyre a fenntarthatóbb gazdaságra való áttérés érdekében a beruházási hiány megszüntetéséhez szükség lenne. A bankok, biztosítók és nyugdíjalapok azonban szintén ki lehetnek téve a nem fenntartható gazdasági fejlődéssel kapcsolatos kockázatoknak. Egyes becslések például arra engednek következtetni, hogy jelenleg az euróövezeti bankok eszközeinek legalább a fele²⁸ ki van téve éghajlatváltozással összefüggő kockázatoknak. Ezekre a pénzügyi stabilitást érintő kockázatokra a makroprudenciális felügyeleti szervek is felhívták a figyelmet²⁹.

Ez szükségessé teszi az éghajlatváltozáshoz és más környezeti tényezőkhöz társuló kockázatok megfelelőbb megjelenítését a prudenciális szabályozásban, olyan gondos kalibrálás mellett, amely nem veszélyezteti a jelenlegi uniós prudenciális keret hitelességét és eredményességét és annak kockázatalapú jellegét. A Bizottság az uniós fenntarthatósági taxonómia kidolgozására építve értékelni fogja, hogy e lehetne-e fogadni olyan megfelelőbb tőkekövetelményeket, amelyek jobban tükrözik a bankok és biztosítók által tartott fenntartható eszközökhöz kapcsolódó kockázatokot. Ezt a támogató tényezőt fokozatosan kellene bevezetni, az uniós taxonómia fejlesztésével párhuzamosan. A kalibrálás során a Bizottság például figyelembe fogja venni az energiahatékonysági megtakarítások és a jelzáloghitelek teljesítménye közötti kapcsolat minden rendelkezésre álló bizonyítékát³⁰.

Ezenfelül a Bizottság a 2017. decemberi bázeli ajánlások elemzésében külön figyelmet fog fordítani az európai banki hitelezésre, befektetésre és egyéb, a fenntartható finanszírozás szempontjából kritikus fontosságú tevékenységekre gyakorolt lehetséges negatív hatásra.

8. intézkedés: A fenntarthatóság beépítése a prudenciális követelményekbe

1. A Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy megvalósítható-e az éghajlathoz és más környezeti tényezőkhöz társuló kockázatoknak az intézmények kockázatkezelési politikáiba való

28 Battiston et al.; a szakirodalom átfogóbb áttekintését lásd:ERKT (2016) Too late, too sudden (Túl későn, túl hirtelen):

https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/asc/Reports_ASC_6_1602.pdf.

29 ERKT (2016) Too late, too sudden (Túl későn, túl hirtelen): https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/asc/Reports_ASC_6_1602.pdf.

30 Több piaci kezdeményezés is gyűjteni kezdte a fenntartható beruházások alaposabb kockázatelemzése szempontjából releváns adatokat. Az uniós finanszírozású EeMAP kezdeményezés például annak bizonyításán dolgozik, hogy kapcsolat van az épületek energiahatékonysága és a jelzáloghitelek teljesítménye között.

beépítése, valamint a bankok tőkekövetelményeinek potenciális kalibrálása a tőkekövetelményekről szóló rendelet és irányelv részeként. A cél az lenne, hogy amennyiben ez kockázati szempontból indokolt, figyelembe vegyék e tényezőket a prudenciális keret koherenciájának és eredményességének, valamint a pénzügyi stabilitásnak a védelme céljából. A tőkekövetelmények bármely, adatokon és a banki kitettségek prudenciális kockázatának értékelésén alapuló újrakalibrálásának a fenntartható tevékenységek jövőbeli uniós taxonómiájára kell támaszkodnia és azzal összhangban kell lennie (lásd: 1. intézkedés).

2. **A Bizottság 2018 harmadik negyedében fel fogja kérni az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóságot (EIOPA), hogy készítse véleményt a biztosítókra vonatkozó prudenciális szabályok fenntartható befektetésekre gyakorolt hatásáról, külön összpontosítva az éghajlatváltozás mérséklésére. A Bizottság figyelembe fogja venni e véleményt a Szolvencia II irányelv alapján az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak 2021. január 1-jéig benyújtandó jelentésben³¹.**

4 Az átláthatóság és a hosszú távú szemlélet előmozdítása

4.1 Közzététel és számvitel

A fenntarthatósági kérdésekről való vállalati jelentéstétel lehetővé teszi a befektetők és az érdekelt felek számára, hogy értékeljék a vállalatok hosszú távú értékteremtését és fenntarthatósági kockázatoknak való kitettségét. 2018 óta a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló uniós irányelv előírja a nagy közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek számára, hogy a kulcsfontosságú környezeti, szociális és irányítási szempontokra és az ezekből eredő kockázatok kezelésének a módjára vonatkozó lényeges információkat tegyék közzé³². Az irányelv lehetővé teszi a vállalatok számára a fenntarthatósági információk rugalmas jelentését. A jövőt illetően megfelelő egyensúlyt kell találni a közzététel rugalmassága és a befektetési döntésekhez szükséges adatok előállításához szükséges szabványosítása között. A pénzügyi ágazat általi közzététel szempontjából van értelme növelni az eszközközvetők és az intézményi befektetők átláthatóságát, többek között annak átláthatóságát is, hogy milyen módon veszik figyelembe a fenntarthatósági kockázatokat és az éghajlattal kapcsolatos kockázatoknak való kitettségeiket.

Egyre több az aggály azzal kapcsolatban is, hogy a jelenlegi számviteli szabályok nem járulnak hozzá a fenntartható befektetési döntéshozatalhoz. Ami azt illeti, az Európai Parlamentnek a IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standardról szóló, 2016. október 6-án elfogadott állásfoglalása³³ aggodalmakat vetett fel a pénzügyi instrumentumokról szóló új számviteli standard (IFRS 9) hosszú távú befektetésekre gyakorolt hatásával kapcsolatban. A Bizottság szerint fontos biztosítani, hogy a számviteli standardok se közvetlenül, se közvetetten ne csökkentsék a fenntartható és hosszú távú befektetések vonzerejét. E tekintetben mérlegelést igényel, hogy az IFRS standardok jóváhagyását illetően lehetne-e nagyobb a rugalmasság, ha konkrét kiigazítások jobban ösztönöznék a hosszú távú befektetést.

9. intézkedés: A fenntarthatósággal kapcsolatos közzététel és a számviteli szabályalkotás megerősítése

1. **A Bizottság elindítja a nyilvános vállalati beszámolásra vonatkozó uniós jogszabályok, köztük a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv célravezetőségi vizsgálatát annak értékelése céljából, hogy a tőzsdén jegyzett és nem jegyzett társaságokra vonatkozó nyilvános beszámolási követelmények célravezetőek-e. Ez kiterjed majd a fenntarthatósággal kapcsolatos beszámolási követelmények és a digitális beszámolás kilátásainak értékelésére is. A**

31 A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 77f. és 111. cikke.
32 A 2017-es pénzügyi év alapján a szabályozott piacon jegyzett, 500 főnél több munkavállalót foglalkoztató nagyvállalatok, valamint a tőzsdén nem jegyzett bankok és biztosítók esetében.

33 [http://www.europarl.europa.eu/oeil-mobile/fiche-procedure/2016/2898\(RSP\)](http://www.europarl.europa.eu/oeil-mobile/fiche-procedure/2016/2898(RSP))

Bizottság 2018 első negyedévében nyilvános konzultációt is kezdeményez e kérdéssel kapcsolatban. A célravezetőségi vizsgálat következtetéseit 2019 második negyedévében fogják nyilvánosságra hozni, és ezek szolgálnak majd információkkal a Bizottság által elfogadandó esetleges jövőbeli jogalkotási javaslatokhoz.

2. **A Bizottság 2019 második negyedévére át fogja dolgozni a nem pénzügyi információkról szóló iránymutatásokat.** A Bizottság fenntartható finanszírozással foglalkozó technikai szakértői csoportja által kidolgozott mérőszámokon alapuló átdolgozott iránymutatások célja, hogy további útmutatást nyújtsanak a vállalatok számára arra vonatkozóan, hogy miként tegyék közzé az éghajlatváltozással kapcsolatos információkat, összhangban a Pénzügyi Stabilitási Tanács éghajlattal kapcsolatos pénzügyi közzététellel foglalkozó munkacsoportjának (TCFD) ajánlásaival³⁴ és az új osztályozási rendszer alapján kidolgozott, éghajlatváltozással kapcsolatos mérőszámokkal (lásd az 1. intézkedést). Ezt követően kerül sor az iránymutatások egyéb környezeti és szociális tényezők beépítése érdekében történő módosítására.
3. **2018 harmadik negyedévére egy európai vállalati beszámolóval foglalkozó laboratóriumot hoznak létre az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport (EFRAG) részeként,** a vállalati beszámolásban az innováció és a bevált módszerek – így például a környezeti elszámolás – kidolgozásának előmozdítására. A vállalatok és a befektetők e fórumon a TCFD ajánlásaival összhangban meg tudják osztani a fenntarthatósági beszámolás – például az éghajlattal kapcsolatos közzététel – bevált módszereit.
4. Ami az eszközezők és intézményi befektetők általi közzétételt illeti, **ezeket** a Bizottság 7. intézkedésben szereplő jogalkotási javaslatának részeként **arra kérnék, hogy tegyék közzé a fenntarthatósági tényezők stratégiájukban és befektetési döntéshozatali folyamatukban történő figyelembevételének módját,** különösen az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kockázatoknak való kitettségeiket illetően.
5. **A Bizottság adott esetben fel fogja kérni az EFRAG-ot, hogy értékelje az új vagy módosított IFRS standardok fenntartható befektetésekre gyakorolt hatását³⁵.** A Bizottság annak megvizsgálására is fel fogja kérni az EFRAG-ot, hogy a valós értéken történő értékelés helyett milyen alternatív elszámolási módszereket lehetne alkalmazni a részesedésekből és tulajdonviszonyt megtestesítő befektetésekből álló hosszú távú befektetési portfóliók esetében. A Bizottság 2018 negyedik negyedévében az EFRAG jelenlegi munkájának figyelembevételével jelentést fog tenni az IFRS 9 hosszú távú befektetésekre gyakorolt hatásáról, és meg fogja vizsgálni, hogy miként lehetne fejleszteni a standardot a tőkeinstrumentumok kezelését illetően.
6. A nyilvános vállalati beszámolásra vonatkozó uniós jogszabályok célravezetőségi vizsgálatán belül **a Bizottság értékelni fogja a nemzetközi számviteli standardokról szóló rendelet érintett vonatkozásait is. Meg fogja különösen vizsgálni, hogy az IFRS standardok elfogadásának folyamata miként tehetné lehetővé a standardok konkrét kiigazítását,** ha azok nem járulnak hozzá az európai közjő szolgálatához, pl. ha a standardok akadályt állíthatnak a hosszú távú befektetési célok elé.

4.2 Vállalatirányítás és nemkívánatos tőkepiaci rövidlátás

A vállalatirányítás jelentősen hozzájárulhat a gazdaság fenntarthatóságának növeléséhez, lehetővé téve a vállalatok számára, hogy megtegyék az új technológiák fejlesztéséhez, az üzleti modellek megerősítéséhez és a teljesítmény javításához szükséges stratégiai lépéseket. Ez pedig javítaná kockázatkezelési gyakorlataikat és versenyképességüket, és ily módon munkahelyeket teremtene és serkentené az innovációt. Sok vállalat rendelkezik ilyen célú vállalatirányítási stratégiákkal, noha ezek nem mindig könnyen összehasonlíthatók.

³⁴ <https://www.fsb-tcfid.org/>

³⁵ Erre az európai közjő szolgálatának kritériumára irányuló EFRAG-elemzés részeként kerül majd sor.

A több európai vállalat által tett erőfeszítések ellenére egyes nemkívánatos rövid távú piaci kényszerek megnehezíthetik a vállalati döntéshozatal időhorizontjának kitolását. Előfordulhat, hogy a vállalatvezetők túlságosan nagy hangsúlyt helyeznek a rövid távú pénzügyi teljesítményre, és figyelmen kívül hagyják a környezeti és szociális fenntarthatósági megfontolásokból eredő lehetőségeket és kockázatokat. Ennek következtében a tőkepiaci kényszerek és a vállalati ösztönzők kölcsönhatása hosszú távon a fenntarthatósági kockázatoknak való szükségtelen kitétséghöz vezethet. A Bizottság valamennyi érintett érdekelt féllel együttműködve részletesebben elemezni fogja e kérdést.

10. intézkedés: A fenntartható vállalatirányítás előmozdítása és a rövid távú szemlélet visszaszorítása a tőkepiacokon

1. A Bizottság a fenntartható befektetéseket jobban elősegítő vállalatirányítás előmozdítása érdekében 2019 második negyedévében elemzési és konzultációs munkát fog végezni az érintett érdekelt felekkel a következők értékelése céljából: i. **szükség lehet-e annak előírására a vállalati vezetőtestületek számára, hogy olyan fenntarthatósági stratégiát dolgozzanak ki és tegyenek közzé, amelynek része a teljes ellátási láncban végzett megfelelő átvilágítás is, valamint hogy mérhető fenntarthatósági célértékeket dolgozzanak ki és tegyenek közzé;** ii. **szükséges lehet-e azoknak a szabályoknak a pontosítása, amelyek szerint az igazgatók felé elvárás, hogy a vállalat hosszú távú érdekében járjanak el.**
2. **A Bizottság felkéri az európai felügyeleti hatóságokat, hogy 2019 első negyedévéig gyűjtsenek bizonyítékokat a tőkepiacok irányából a vállalatokra ható nemkívánatos rövid távú nyomásra, és e bizonyítékok alapján szükség esetén vizsgáljanak meg további lépéseket.** Konkrétabban a Bizottság felkéri az ESMA-t, hogy gyűjtsön információkat a tőkepiacokon érvényesülő nem kívánatos rövid távú szemléletről, ezen belül: i. a portfólióforgalomról és a részvények eszközközvetítői általi tartási idejéről; ii. hogy léteznek-e olyan gyakorlatok a tőkepiacokon, amelyek a reálgazdaságban nemkívánatos rövid távú nyomást idéznek elő.

5 A cselekvési terv végrehajtása

Az éghajlatváltozás, a környezetkárosodás, az erőforrások kimerülése és a szociális fenntarthatóság kihívásainak való megfelelést célzó merészebb és nagyratörő szakpolitikák csak akkor lehetnek sikeresek, ha ezeket a megfelelő prioritások alapján, a megfelelő sorrendben valósítják meg.

A cselekvési terv különösen az uniós taxonómia kidolgozásának fontosságát és sürgősségét hangsúlyozza, amely egységes fogalom meghatározásokat biztosítana, és lehetővé tenné, hogy a fenntartható befektetésekre vonatkozóan megbízható és összehasonlítható információk álljanak rendelkezésre. Ez előfeltétele az olyan intézkedéseknek, mint a standardok, a címkék, a prudenciális követelmények kalibrálása és az alacsony szén-dioxid-kibocsátást jelző referenciamutatók használata. Az uniós taxonómia emellett kiegészíti az olyan intézkedések végrehajtását, mint a vállalati közzététel vagy a pénzügyi tanácsadás nyújtása³⁶. Jóllehet a taxonómiával kapcsolatos munka az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos résszel kezdődik, annak hatóköre fokozatosan kiterjed majd az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és más környezeti kérdésekre, később pedig a szociális fenntarthatóságra is. Ez a megközelítés tükrözi, hogy mennyire sürgős fellépni az éghajlatváltozás ellen, és teljesíteni hosszú távú éghajlat- és energiapolitikai céljainkat.

A végrehajtási stratégia a nem jogalkotási és jogalkotási intézkedéseket új intézkedésekkel és a meglévő szabályok gondosan célzott módosításaival egyesíti. A jogalkotási intézkedések mellett a nem jogalkotási intézkedések biztosítanak a kiigazíthatóságot, és minimálisra csökkentenék az

³⁶ Az I. melléklet szemlélteti az uniós taxonómia kritikus szerepét az ebben a cselekvési tervben meghatározott különféle intézkedések szempontjából.

adminisztratív terhet³⁷. A Bizottság biztosítani fogja, hogy a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok fenntarthatóságra gyakorolt bármely lényeges hatását megfelelően értékeljék a vonatkozó hatásvizsgálatokban, nyilvános konzultációkban és utólagos értékelésekben, összhangban a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokkal és eszköztárral³⁸.

E cselekvési terv zökkenőmentes végrehajtásához, valamint három fő célkitűzése megvalósításának nyomán követéséhez megfelelő technikai támogatásra és szilárd irányítási struktúrára lesz szükség, tekintettel a fenntartható fejlődés valamennyi területét illetően szükséges szakértelemre.

A cselekvési terv rövid távon felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy konkrét feladatok elvégzésével nyújtsanak közvetlen támogatást a végrehajtásához, az e stratégiában javasolt irányvonalak mentén. Az európai felügyeleti hatóságoknak útmutatást kell nyújtaniuk arra vonatkozóan, hogy a fenntarthatósági szempontokat hogyan lehet ténylegesen figyelembe venni a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó érintett uniós jogszabályokban, és segíteniük kell a fennálló hiányosságok feltárásában. Egyszersmind elő kell mozdítaniuk az uniós jogban foglalt fenntarthatósági szempontok végrehajtásának konvergenciáját is. A Bizottság a 2020 utáni többéves pénzügyi kerettel összefüggésben értékelné fogja az európai felügyeleti hatóságok erőforrásokkal való jövőbeli ellátottságát. Az európai felügyeleti hatóságoknak rövid távon fontos szerepet kell betölteniük a fenntarthatósági tényezők által előidézett, pénzügyi stabilitást érintő kockázatok feltárásában és az ezekről való jelentéstételben. Ezt a vonatkozó forgatókönyv-elemzések közös uniós módszertanának kidolgozása révén lehetne megoldani, amelyek később éghajlati/környezeti stressztesztekkel alakulhatnak át.

Hosszabb távon – tekintettel az új osztályozási rendszer (taxonómia) e cselekvési terv végrehajtására gyakorolt hatásaira, valamint az idővel történő kiigazíthatóság biztosítása érdekében – a Bizottság mérlegelni fogja egy stabilabb irányítási struktúra felállítását, amely azt követően kezdené meg működését, hogy bevezetésre kerül a taxonómiára vonatkozó jogi keret. Ez az irányítási struktúra egy köz-magán platform lenne, amely egy asztalhoz ültetné a szakértőket és a piaci résztvevőket a közszektor szerveivel, így például az európai felügyeleti hatóságokkal, az EEA-val, az Európai Beruházási Bankkal (EBB) és az Eurostattal. E platform nyomán követné a fő fejleményeket, hogy biztosítsa az uniós fenntarthatósági taxonómia fokozatos bővítését és kiigazíthatóságát. Idővel a platform a cselekvési terv célkitűzéseinek megvalósításához szükséges más feladatokat is elláthat: tanácsot adhat a Bizottságnak a jövőbeli fenntartható finanszírozási intézkedésekkel kapcsolatban, és a politikai döntéshozók és egyéb érintett érdekelt felek közötti vitához központi fórumot biztosít. A platform a tudatosság növelése és az előttünk álló munka elősegítése révén biztosítaná, hogy a fenntarthatóság idővel a szakpolitika kialakításának állandó jellemzője maradjon.

6 További lépések

Ez a cselekvési terv lényeges eszköz lesz a Párizsi Megállapodás és „A következő lépések Európa fenntartható jövőjéért: Európai fellépés a fenntarthatóságért” című bizottsági közleményben meghatározott fenntartható fejlesztési célok megvalósításában. Az Unió helyzetét értékelő 2017. évi beszédében Jean-Claude Juncker elnök kinyilvánította azt a törekvést, hogy Európának az éghajlatváltozás elleni küzdelem élére kell állnia. Miután az Egyesült Államok úgy döntött, hogy visszalép a 2015. évi Párizsi Megállapodástól, egyre nagyobb az igény a globális vezető szerep vállalására a fenntartható fejlődés felé való elmozdulás során. Európa helyzeténél fogva alkalmas a globális vezető szerep felvállalására, és ezzel a fenntartható beruházások – például az alacsony széndioxid-kibocsátású technológiák – választott célállomását válhat.

³⁷ Az ebben a cselekvési tervben meghatározott főbb intézkedések időrendjét és sorrendjét a II. melléklet pontosítja.

³⁸ https://ec.europa.eu/info/better-regulation-guidelines-and-toolbox_hu

A Bizottság elismeri, hogy a pénzügyi szektornak kulcsszerepet kell betöltenie ezen alapvető környezeti és szociális célok elérésében, mivel e változáshoz nagy mennyiségű magántőkét kell mozgósítani. A Bizottság arra is törekedni fog, hogy minimálisra csökkentse a pénzügyi stabilitást érintő új, környezeti és társadalmi problémákból eredő kockázatok hatását a pénzügyi rendszer és az éghajlatváltozás jelentős negatív hatása által sújtott polgárok számára. Ez segítené az európai vállalkozásokat abban, hogy megőrizzék versenyképességüket a változó világ gazdaságban.

Az Európai Unió azonban nem képes egyedül elérni e tartós változást. Rendkívül fontos az összehangolt, globális erőfeszítés. Azzal, hogy ebben cselekvési tervben meghatározza a fenntartható finanszírozási politikák viszonyítási alapját, a Bizottság más szereplőket, többek között a tagállamokat³⁹, a felügyeleti hatóságokat, a magánszektor és a jelentős, nem uniós országokat is felszólít arra, hogy határozottan fellépjenek saját területeiken az átalakulás előmozdítása és vezetése érdekében. E cselekvési terv tehát tervezetként kíván szolgálni a nemzetközi fórumokon folytatandó jövőbeli vitákhoz, amelyek célja a pénzügyi rendszer fenntarthatóbb kezelésére irányuló megújított megközelítés előmozdítása. A Bizottság ösztönözni fogja, hogy e cselekvési tervvel kapcsolatban vita induljon a meglévő fórumokon, így a Pénzügyi Stabilitási Tanácsban, a G20-csoportban, a G7-csoportban, az ENSZ-ben és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetében (IOSCO).

A Bizottság 2019-ben jelentést tesz e cselekvési terv végrehajtásáról. Az e cselekvési tervben meghatározott stratégia az első alapvető lépések egyike a fenntarthatóság felé vezető úton. Ki kell azonban egészíteni más területeken⁴⁰ hozott intézkedésekkel, ami minden érintett szereplőtől összehangolt erőfeszítést kíván, hogy elérhesse teljes potenciálját.

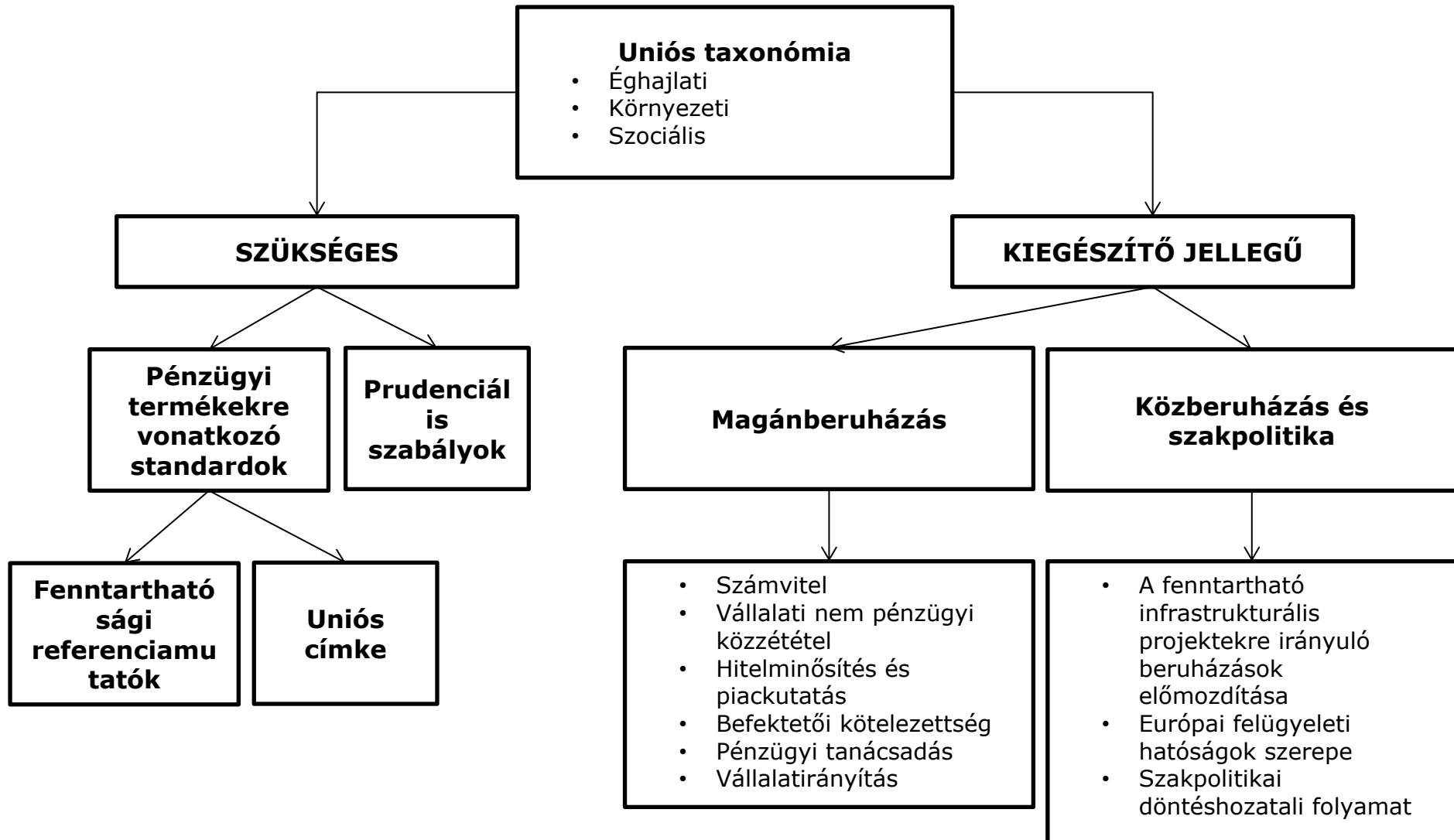
---

39 A Bizottság létre fog hozni egy fenntartható finanszírozással foglalkozó, külön tagállami szakértői csoportot.

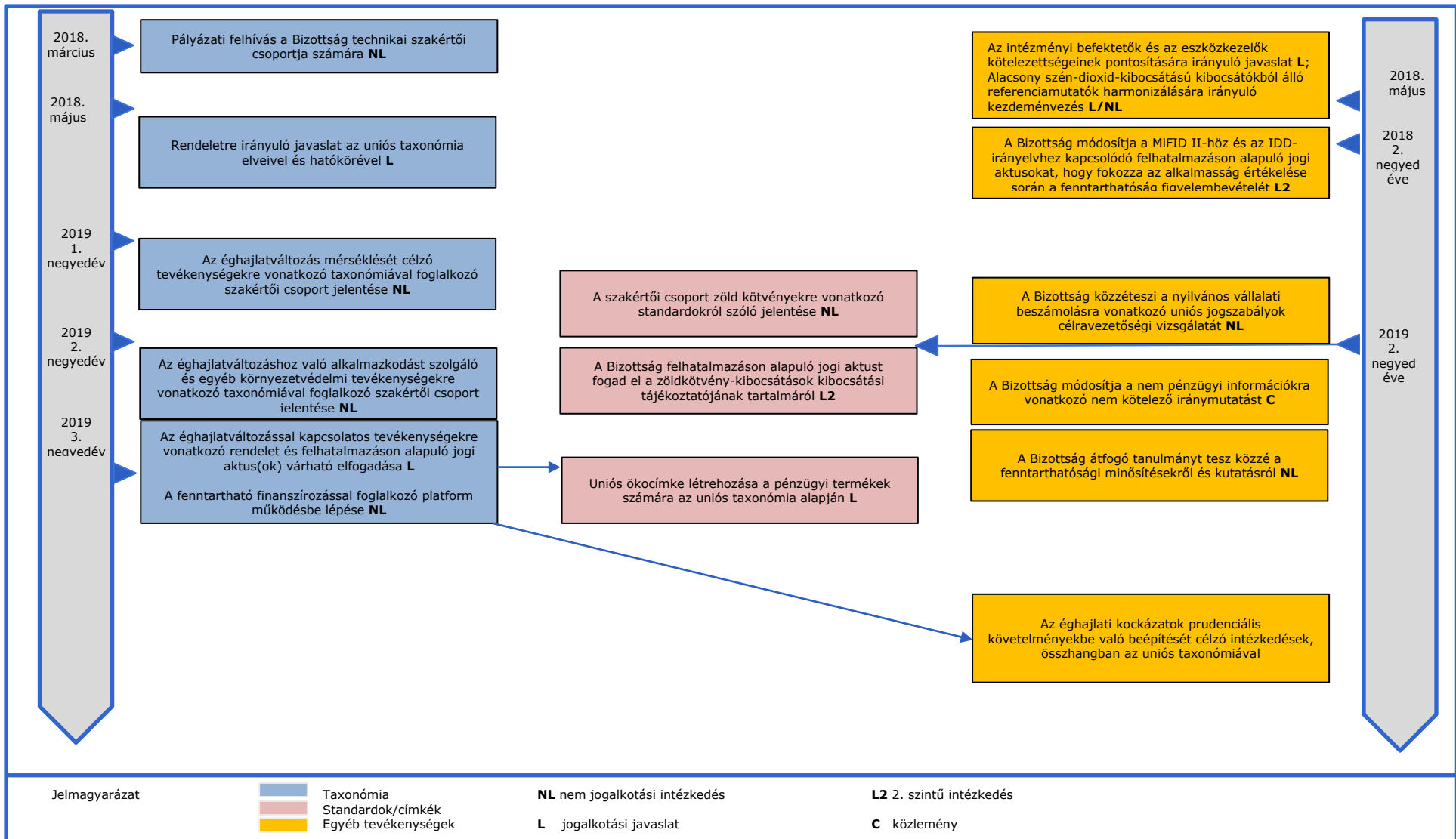
40 Például a környezet (beleértve a természeti tőkét), szociális dimenziók, tengeri erőforrások és mezőgazdaság.

I. melléklet – Az uniós taxonómia szerepe a cselekvési tervben

II. melléklet – A végrehajtás időrendje

III. melléklet: Az ebben a cselekvési tervben meghatározott kezdeményezések munkaterve

E melléklet áttekintést nyújt a cselekvési tervben foglalt kezdeményezésekről. Az alábbi táblázatok azt is jelzik – amennyiben már eldőlt –, hogy valamely intézkedés **jogalkotási javaslat (L)**, **2. szintű intézkedés (L2)** vagy **nem jogalkotási intézkedés (NL)** formájában valósul-e meg.

1. A FENNTARTHATÓSÁGGAL KAPCSOLATOS TEVÉKENYSÉGEK UNIÓS OSZTÁLYOZÁSI RENDSZERÉNEK LÉTREHOZÁSA		
A hatásvizsgálat eredményeire figyelemmel bizottsági jogalkotási javaslat egy éghajlatváltozási, környezetvédelmi és társadalmi szempontból fenntartható tevékenységekre vonatkozó uniós taxonómia kidolgozásáról	(L)	2018. 2. negyedév
A Bizottság technikai szakértői csoportjának jelentése, amely megadja az éghajlatváltozás-mérséklési tevékenységek taxonómiáját	(NL)	2019. 1. negyed év
A Bizottság technikai szakértői csoportjának jelentése, amely megadja az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és egyéb környezetvédelmi tevékenységek taxonómiáját	(NL)	2019. 2. negyedév

2. SZABVÁNYOK ÉS CÍMKÉK LÉTREHOZÁSA A ZÖLD PÉNZÜGYI TERMÉKEK SZÁMÁRA		
A Bizottság technikai szakértői csoportjának jelentése a zöld kötvényekre vonatkozó standardról	(NL)	2019. 2. negyedév
A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusa a zöldkötvény-kibocsátások kibocsátási tájékoztatójának tartalmáról	(L2)	2019. 2. negyedév
Az uniós ökocímke pénzügyi termékekre való alkalmazásának értékelése	(NL)	2018. 2. negyedév étől

3. A FENNTARTHATÓ PROJEKTEKBE VALÓ BEFEKTETÉSEK ELŐMOZDÍTÁSA		
A – többek között a fenntartható infrastrukturális projektek fejlesztéséhez szükséges – tanácsadói kapacitás megerősítésére irányuló folyamatos erőfeszítésekre építve a Bizottság további intézkedéseket hoz, amelyek javítani fogják az EU-ban és a partnerországokban a fenntartható befektetés támogatását célzó eszközök hatékonyságát és hatását.		

4. A FENNTARTHATÓSÁG BEÉPÍTÉSE A PÉNZÜGYI TANÁCSADÁS NYÚJTÁSAKOR		
Hatásvizsgálatának eredményeire figyelemmel a Bizottság alkalmasság értékeléséről szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusai (MiFID és IDD)	(L2)	2018. 2. negyedév

Az ESMA fenntarthatósági preferenciákat vesz fel az alkalmasság értékeléséről szóló iránymutatásaiba	(NL)	2018. 4. negyedév
--	------	-------------------

5. FENNTARTHATÓSÁGI REFERENCIAMUTATÓK KIDOLGOZÁSA

A referenciamutatók módszertanának átláthatóságáról és a referenciamutatók jellemzőiről szóló felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusok	(L2)	2018. 2. negyedév
A hatásvizsgálat eredményeire figyelemmel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású kibocsátókból álló referenciamutatók kijelölt kategóriájának létrehozására irányuló kezdeményezés	(L/NL)	2018. 2. negyedév
A Bizottság technikai szakértői csoportjának jelentése az alacsony szén-dioxid-kibocsátást jelző referenciamutató kialakításáról és módszertanáról	(NL)	2019. 2. negyedév

6. A FENNTARTHATÓSÁG JOBB INTEGRÁLÁSA A MINŐSÍTÉSEKBE ÉS A PIACKUTATÁSBA

A Bizottság szervezeti egységei jelentést tesznek a hitelminősítő intézeteket érintő intézkedések terén elért előrehaladásról	(NL)	2019. 3. negyedév
Az ESMA értékeli a hitelminősítési piac jelenlegi gyakorlatait; Az ESMA a hitelminősítő intézményeknek szóló, közzétételre vonatkozó iránymutatásaiba ESG-információkat vesz fel	(NL)	2019. 2. negyedév
Tanulmány a fenntarthatósági minősítésekről és kutatásról	(NL)	2019. 2. negyedév

7. AZ INTÉZMÉNYI BEFEKTETŐK ÉS AZ ESZKÖZKEZELŐK KÖTELEZETTSÉGEINEK PONTOSÍTÁSA

Hatásvizsgálatának eredményeire figyelemmel a Bizottság jogalkotási javaslatot terjeszt elő az intézményi befektetők és az eszközkezelők fenntarthatósággal kapcsolatos kötelezettségeinek egyértelművé tétele és az átláthatóság végső befektetők számára való növelése érdekében, beleértve az intézményi befektetők és az eszközkezelők stratégiájának és éghajlattal kapcsolatos kitétségeinek az átláthatóságát	(L)	2018. 2. negyedév
--	-----	-------------------

8. A FENNTARTHATÓSÁG BEÉPÍTÉSE A PRUDENCIÁLIS KÖVETELMÉNYEKBE

Az éghajlati kockázatok intézmények kockázatkezelési politikáiba való beépítését célzó és a tőkekövetelményekről szóló rendeletben és a tőkekövetelményekről szóló irányelvben a bankok tőkekövetelményeinek potenciális kalibrálására irányuló munka, az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kockázatok figyelembevétele érdekében, a pénzügyi stabilitás védelme és az uniós taxonómiával való összhang biztosítása mellett.	A folyamatban lévő jogalkotási eljárásban vitatott kérdések	2018–2019
---	---	-----------

A Bizottság fel fogja kérni az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóságot, hogy értékelje a biztosítókra vonatkozó prudenciális szabályok fenntartható befektetésre gyakorolt hatását	(NL)	2018. 3. negyedév
--	------	-------------------

9. A FENTARTHATÓSÁGGAL KAPCSOLATOS KÖZZÉTÉTEL ÉS SZÁMVITELI SZABÁLYALKOTÁS MEGERŐSÍTÉSE		
A nyilvános vállalati beszámolásra vonatkozó célravezetőségi értékelés következtetéseinek közzététele. Ez információkkal szolgál majd a Bizottság esetleges jövőbeli jogalkotási intézkedéseire.	(NL)	2019. 2. negyedév
A nem pénzügyi információkra vonatkozó iránymutatások átdolgozása az éghajlattal kapcsolatos információk tekintetében	(NL)	2019. 2. negyedév
Hatásvizsgálatának eredményeire figyelemmel a Bizottság javaslatot terjeszt elő, amely előírja az eszközközvetítők és az intézményi befektetők számára annak közzétételét, hogy miként veszik figyelembe a fenntarthatósági tényezőket befektetési döntéshozatali folyamatukban (a 7. intézkedés keretében előírt javaslat részeként).	(L)	2018. 2. negyedév
Európai vállalati jelentéstételi laboratórium létrehozása az EFRAG részeként	(NL)	2018. 3. negyedév
A Bizottság rendszeresen felkéri az EFRAG-ot, hogy értékelje az új vagy átdolgozott IFRS standardok fenntartható befektetésekre gyakorolt lehetséges hatását a jóváhagyásra vonatkozó szakvéleményében	(NL)	2018. 1. negyedév
A Bizottság felkéri az EFRAG-ot annak megvizsgálására, hogy a valós értéken történő értékelés helyett milyen megalapozott alternatív elszámolási módszereket lehetne alkalmazni a részesedésekből és tulajdonviszonyt megtestesítő befektetésekből álló hosszú távú befektetési portfóliók esetében	(NL)	2018. 2. negyedév
A Bizottság jelentése az IFRS 9 hosszú távú befektetésekre gyakorolt hatásáról	(NL)	2018. 4. negyedév

10. A FENNTARTHATÓ VÁLLALATIRÁNYÍTÁS ELŐMOZDÍTÁSA ÉS A RÖVID TÁVÚ SZEMÉLET VISSZASORÍTÁSA A TŐKEPIACOKON		
Annak értékelése, hogy milyen módon lehet előmozdítani a fenntartható finanszírozást jobban elősegítő vállalatirányítást	(NL)	2019. 2. negyedév
Az európai felügyeleti hatóságok a tőkepiacok irányából a vállalatokra ható nemkívánatos rövid távú nyomásra vonatkozó bizonyítékokat gyűjtik, és e bizonyítékok alapján megvizsgálják a további lépéseket	(NL)	2019. 1. negyedév

IV. melléklet – Az intézkedések bemutatása képekkel

